

1. Сказал же и к ученикам Своим: один человек был богат и имел управителя, на которого донесено было ему, что расточает имение его;

УПО: Оповів же Він й учням Своїм: Один чоловік був багатий, і мав управителя, що оскаржений був перед ним, ніби він переводить маєток його.

KJV: And he said also unto his disciples, There was a certain rich man, which had a steward; and the same was accused unto him that he had wasted his goods.

2. и, призвав его, сказал ему: что это я слышу о тебе? дай отчет в управлении твоём, ибо ты не можешь более управлять.

УПО: І він покликав його, і до нього сказав: Що це чую про тебе? Дай звіт про своє управління, бо більше не зможеш рядити.

KJV: And he called him, and said unto him, How is it that I hear this of thee? give an account of thy stewardship; for thou mayest be no longer steward.

3. Тогда управитель сказал сам в себе: что мне делать? господин мой отнимает у меня управление домом; копать не могу, просить стыжусь;

УПО: І управитель почав міркувати собі: Що я маю робити, коли пан управління відійме від мене? Копати не можу, просити соромлюсь.

KJV: Then the steward said within himself, What shall I do? for my lord taketh away from me the stewardship: I cannot dig; to beg I am ashamed.

4. знаю, что сделать, чтобы приняли меня в дома свои, когда отставлен буду от управления домом.

УПО: Знаю, що я зроблю, щоб мене прийняли до домів своїх, коли буду я скинений із управління.

KJV: I am resolved what to do, that, when I am put out of the stewardship, they may receive me into their houses.

5. И, призвав должников господина своего, каждого порознь, сказал первому: сколько ты должен господину моему?

УПО: І закликав він нарізно кожного з боржників свого пана, та й питається першого: Скільки винен ти панові моєму?

KJV: So he called every one of his lord's debtors unto him, and said unto the first, How much owest thou unto my lord?

6. Он сказал: сто мер масла. И сказал ему: возьми твою расписку и садись скорее, напиши: пятьдесят.

УПО: А той відказав: Сто кадок оливи. І сказав він йому: Візьми ось розписку свою, швидко сідай та й пиши: п'ятдесят.

KJV: And he said, An hundred measures of oil. And he said unto him, Take thy bill, and sit down quickly, and write fifty.

7. Потом другому сказал: а ты сколько должен? Он отвечал: сто мер пшеницы. И сказал ему: возьми твою расписку и напиши: восемьдесят.

УПО: А потім питається другого: А ти скільки винен? І той відказав: Сто кірців пшениці. І сказав він йому: Візьми ось розписку свою й напиши: вісімдесят.

KJV: Then said he to another, And how much owest thou? And he said, An hundred measures of wheat. And he said unto him, Take thy bill, and write fourscore.

8. И похвалил господин управителя неверного, что догадливо поступил; ибо сыны века сего догадливее сынов света в своем роде.

УПО: І пан похвалив управителя цього невірного, що він мудро вчинив. Бо сини цього світу в своїм поколінні мудріші, аніж сини світла.

KJV: And the lord commended the unjust steward, because he had done wisely: for the children of this world are in their generation wiser than the children of light.

9. И Я говорю вам: приобретайте себе друзей богатством неправедным, чтобы они, когда обнищаете, приняли вас в вечные обители.

УПО: І Я вам кажу: Набувайте друзів собі від багатства неправедного, щоб, коли проминеться воно, прийняли вас до вічних осель.

KJV: And I say unto you, Make to yourselves friends of the mammon of unrighteousness; that, when ye fail, they may receive you into everlasting habitations.

10. Верный в малом и во многом верен, а неверный в малом неверен и во многом.

УПО: Хто вірний в найменшому, і в великому вірний; і хто несправедливий в найменшому, і в великому несправедливий.

KJV: He that is faithful in that which is least is faithful also in much: and he that is unjust in the least is unjust also in much.

11. Итак, если вы в неправедном богатстве не были верны, кто поверит вам истинное?

УПО: Отож, коли в несправедливім багатстві ви не були вірні, хто вам правдиве

довірить?

KJV: If therefore ye have not been faithful in the unrighteous mammon, who will commit to your trust the true riches?

12. И если в чужом не были верны, кто даст вам ваше?

УПО: І коли ви в чужому не були вірні, хто ваше вам дасть?

KJV: And if ye have not been faithful in that which is another man's, who shall give you that which is your own?

13. Никакой слуга не может служить двум господам, ибо или одного будет ненавидеть, а другого любить, или одному станет усердствовать, а о другом нерадеть. Не можете служить Богу и маммоне.

УПО: Жаден раб не може служити двом панам, бо або одного зненавидить, а другого буде любити, або буде триматись одного, а другого знехтує. Не можете Богові й мамоні служити!

KJV: No servant can serve two masters: for either he will hate the one, and love the other; or else he will hold to the one, and despise the other. Ye cannot serve God and mammon.

14. Слышали всё это и фарисеи, которые были сребролюбивы, и они смеялись над Ним.

УПО: Чули все це й фарисеї, що були срібллюбці, та й стали сміятися з Нього.

KJV: And the Pharisees also, who were covetous, heard all these things: and they derided him.

15. Он сказал им: вы выказываете себя праведниками пред людьми, но Бог знает сердца ваши, ибо что высоко у людей, то мерзость пред Богом.

УПО: Він же промовив до них: Ви себе видаєте за праведних перед людьми, але ваші серця знає Бог. Що бо високе в людей, те перед Богом гидота.

KJV: And he said unto them, Ye are they which justify yourselves before men; but God knoweth your hearts: for that which is highly esteemed among men is abomination in the sight of God.

16. Закон и пророки до Иоанна; с сего времени Царствие Божие благовествуется, и всякий усилием входит в него.

УПО: Закон і Пророки були до Івана; відтоді Царство Боже благовіститься, і кожен силкується втиснутись в нього.

KJV: The law and the prophets were until John: since that time the kingdom of God is preached, and every man presseth into it.

17. Но скорее небо и земля прейдут, нежели одна черта из закона пропадет.

УПО: Легше небо й земля проминеться, аніж одна риса з Закону загине.

KJV: And it is easier for heaven and earth to pass, than one tittle of the law to fail.

18. Всякий, разводящийся с женою своею и женящийся на другой, прелюбодействует, и всякий, женящийся на разведенной с мужем, прелюбодействует.

УПО: Кожен, хто дружину свою відпускає, і бере собі іншу, той чинить перелюб. І хто побереться з тією, яку хто відпустив, той чинить перелюб.

KJV: Whosoever putteth away his wife, and marrieth another, committeth adultery: and whosoever marrieth her that is put away from her husband committeth adultery.

19. Некоторый человек был богат, одевался в порфиру и виссон и каждый день пиршествовал блистательно.

УПО: Один чоловік був багатий, і зодягався в порфіру й віссон, і щоденно розкішно бенкетував.

KJV: There was a certain rich man, which was clothed in purple and fine linen, and fared sumptuously every day:

20. Был также некоторый нищий, именем Лазарь, который лежал у ворот его в струпьях

УПО: Був і вбогий один, на ім'я йому Лазар, що лежав у воріт його, струпами вкритий,

KJV: And there was a certain beggar named Lazarus, which was laid at his gate, full of sores,

21. и желал напитаться крошками, падающими со стола богача, и псы, приходя, лизали струпья его.

УПО: і бажав годуватися кришками, що зо столу багатого падали; пси ж приходили й рани лизали йому...

KJV: And desiring to be fed with the crumbs which fell from the rich man's table: moreover the dogs came and licked his sores.

22. Умер нищий и отнесен был Ангелами на лоно Авраамово. Умер и богач, и похоронили его.

УПО: Та ось сталось, що вбогий умер, і на Авраамове лоно віднесли його Анголи. Умер же й багатий, і його поховали.

KJV: And it came to pass, that the beggar died, and was carried by the angels into Abraham's bosom: the rich man also died, and was buried;

23. И в аде, будучи в муках, он поднял глаза свои, увидел вдали Авраама и Лазаря на лоне его

УПО: І, терплячи муки в аду, звів він очі свої, та й побачив здаля Авраама та Лазаря на лоні його.

KJV: And in hell he lift up his eyes, being in torments, and seeth Abraham afar off, and Lazarus in his bosom.

24. и, возопив, сказал: отче Аврааме! умиосердись надо мною и пошли Лазаря, чтобы омочил конец перста своего в воде и прохладил язык мой, ибо я мучаюсь в пламени сем.

УПО: І він закричав та сказав: Змилуйся, отче Аврааме, надо мною, і пошли мені Лазаря, нехай умочить у воду кінця свого пальця, і мого языка прохолодить, бо я мучуся в полум'ї цім!...

KJV: And he cried and said, Father Abraham, have mercy on me, and send Lazarus, that he may dip the tip of his finger in water, and cool my tongue; for I am tormented in this flame.

25. Но Авраам сказал: чадо! вспомни, что ты получил уже доброе твое в жизни твоей, а Лазарь--злое; ныне же он здесь утешается, а ты страдаешь;

УПО: Авраам же промовив: Згадай, сину, що ти вже прийняв за життя свого добре своє, а Лазар так само лихе; тепер він тут тішиться, а ти мучишся.

KJV: But Abraham said, Son, remember that thou in thy lifetime receivedst thy good things, and likewise Lazarus evil things: but now he is comforted, and thou art tormented.

26. и сверх всего того между нами и вами утверждена великая пропасть, так что хотящие перейти отсюда к вам не могут, также и оттуда к нам не переходят.

УПО: А крім того всього, поміж нами та вами велика безодня поставлена, так що ті, що хочуть, переходити не можуть ізвідси до вас, ані не переходять ізвідти до нас.

KJV: And beside all this, between us and you there is a great gulf fixed: so that they which would pass from hence to you cannot; neither can they pass to us, that would come from thence.

27. Тогда сказал он: так прошу тебя, отче, пошли его в дом отца моего,

УПО: А він відказав: Отож, отче, благаю тебе, щоб його ти послав у дім батька мого,

KJV: Then he said, I pray thee therefore, father, that thou wouldest send him to my father's house:

28. ибо у меня пять братьев; пусть он засвидетельствует им, чтобы и они не пришли в

это место мучения.

УПО: бо п'ятьох братів маю, хай він їм засвідчить, щоб і вони не прийшли на це місце страждання!

KJV: For I have five brethren; that he may testify unto them, lest they also come into this place of torment.

29. Авраам сказал ему: у них есть Моисей и пророки; пусть слушают их.

УПО: Авраам же сказав: Вони мають Мойсея й Пророків, нехай слухають їх!

KJV: Abraham saith unto him, They have Moses and the prophets; let them hear them.

30. Он же сказал: нет, отче Аврааме, но если кто из мертвых придет к ним, покаются.

УПО: А він відказав: Ні ж бо, отче Аврааме, але коли прийде хто з мертвих до них, то покаються.

KJV: And he said, Nay, father Abraham: but if one went unto them from the dead, they will repent.

31. Тогда [Авраам] сказал ему: если Моисея и пророков не слушают, то если бы кто и из мертвых воскрес, не поверят.

УПО: Йому ж він відказав: Як Мойсея й Пророків не слухають, то коли хто й із мертвих воскресне, не йнятимуть віри!

KJV: And he said unto him, If they hear not Moses and the prophets, neither will they be persuaded, though one rose from the dead.